

Έγραψαν για το βιβλίο...

Η γυναίκα με τα χέρια από φως

Λίλη Λαμπρέλλη

Συλλογή: Κι αν σου μιλώ με παραμύθια

[...]«Αινιγματικά κείμενα που δонούν την ψυχή του ανθρώπου, από την προφορική παράδοση αλλά και τον έντεχνο λόγο, από διαφορετικούς πολιτισμούς, ήθη και έθιμα, που μιλούν για την ψυχή της ερωτευμένης γυναίκας, που αναφέρονται στη σχέση του ανθρώπου με τον κόσμο της φύσης και επικεντρώνονται στην ιδιαίτερη σχέση που έχει η γυναίκα με τη φύση». [...]

Σημειώνει εύστοχα η Μαρία Πανούτσου στο πρόγραμμα της παράστασής της «Άσπρο φως» στο «Θέατρο Τομή/Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Κέα»: <https://mariatheatrealife.wordpress.com/>

[...] Στο βιβλίο της *Η γυναίκα με τα χέρια από φως*. *Εφτά παραμύθια σχέσης από την προφορική παράδοση*, εξιστορεί με το δικό της αφηγηματικό ύφος παραμύθια διάφορων χωρών που συνδέονται θεματικά ως προς το πρόσωπο το οποίο αναδεικνύεται μέσα από την αφήγηση που είναι η γυναίκα. Μέσα από τις σχέσεις άντρα και γυναίκας στα «ερωτικά» αυτά παραμύθια είναι οι γυναίκες εκείνες που οδηγούν. Στην εισαγωγή που προηγείται των παραμυθιών η Λίλη Λαμπρέλλη μάς πληροφορεί για την «ιστορία» κάθε παραμυθιού, τον τόπο προέλευσής τους και τις πιθανές διασκευές τους στις οποίες τα συνάντησε. Εκφράζει την προσωπική της άποψη για την υπόσταση των παραμυθιών γενικά και ειδικά και τη θέση τους στη ζωή της και σημειώνει, «με τα παραμύθια που ακολουθούν νιώθω πως δε θα χαθώ ποτέ»(12).

[...] Προσωπικά, διαβάζοντας τα παραμύθια ανακάλεσα τη φωνή της Λαμπρέλλη καθώς έτυχε να γευτώ τη μαγεία, τη μοναδικότητα και τη δυναμική της σε ζωντανές αφηγήσεις και οδηγήθηκα σε ένα εσωτερικό μαγικό ταξίδι. Το βιβλίο ανήκει στη σειρά «Κι αν σου μιλώ με παραμύθια» και είναι ανάγνωσμα όχι μόνο των ειδικών όπως οι αφηγητές, οι εκπαιδευτικοί και όσοι ασχολούνται με τα παραμύθια, αλλά για όποιον αφήνεται να τον οδηγήσουν τα παραμύθια ώστε μέσα από αυτά να ανακαλύψει τον εαυτό του, αυτόν που είναι καλά κρυμμένος εντός μας.

Τασούλα Τσιλιμένη, Αναπληρώτρια καθηγήτρια Πανεπιστημίου Θεσσαλίας,
oanagnostis.gr

Έγραψαν για το βιβλίο...

«Η μαγεία του έρωτα μέσα από τα παραμύθια»

«Οι ιστορίες που μας αποκοιμίζουν μάς κρατούν πιο ξύπνιους», γράφει η ψυχαναλύτρια Marthe Robert για τα παραμύθια. Παραμύθια, λόγος παρηγορητικός, ένας πανανθρώπινος τρόπος να μεγαλώνουμε, μια φανταστική αφήγηση που ξεκίνησε να συγκροτείται ως η βραδινή συντροφιά-παισίο της μοναξιάς των ενηλίκων.

Παρόλο που το παραμύθι κατέληξε να παγιωθεί μέσα στο πέρασμα των αιώνων ως παιδικό αφήγημα, επιστρέφει με την αρωγή των επιστημών της ψυχανάλυσης, της ανθρωπολογίας αλλά και της γλωσσολογίας στις ρίζες του: στη δύναμη που ασκεί στον ενήλικο ψυχισμό. Δεν είναι μόνον οι αδερφοί Γκριμ και ο Αντερσεν παραμυθάδες. Και δεν έχουν όλα τα παραμύθια καλό τέλος.

Γιατί οι ενήλικοι πάψαμε να αφουγκραζόμαστε τη ζωή μας με όρους μαγικούς; Γιατί πάψαμε να αφηγούμαστε τις δικές μας ιστορίες; Γιατί χάθηκε η δυνατότητα να ξαναχτίσουμε τον κόσμο με όρους συμβόλων ή να αντλούμε γνώση για τα δεινά της ζωής μας μέσα από τους θρύλους και τους μύθους παλιότερων πολιτισμών;

Η τέχνη της αφήγησης

Η Λίλη Λαμπρέλλη, παρόλο που σπούδασε νομικά, έχει αφιερώσει τη ζωή της στην αφήγηση και τη δημιουργία παραμυθιών. Δική της επιθυμία είναι να συγκαταλέγεται στους παραμυθάδες. Μαθητεύοντας δίπλα σε πολύ γνωστούς και εμπνευσμένους αφηγητές όπως είναι ο δάσκαλός της Henry Gougaud, έχει αφηγηθεί αλλά και καταγράψει πολλά παραμύθια. Στο έργο της συμπεριλαμβάνεται και ένα θεωρητικό εγχειρίδιο για την τέχνη της αφήγησης και τον ρόλο του παραμυθά στη σύγχρονη ζωή, πολύτιμο για όσους μελετούν την τέχνη αυτή (*Λόγος εύθραυστος και αθάνατος*, Εκδόσεις Πατάκη, 2010).

Το τελευταίο της βιβλίο *Η γυναίκα με τα χέρια από φως* δανείζεται τον τίτλο του από ένα από τα επτά συνολικά παραμύθια που επέλεξε να καταγράψει. Και τα επτά (αυτά) παραμύθια αφορούν τη δυαδική σχέση, τον έρωτα, το ταίριασμα του άνδρα με τη γυναίκα, τη δυσκολία της ένωσης, τον αποπροσανατολισμό της εμφάνισης, τη βία της υποταγής αλλά και την ψυχική δύναμη που χρειάζεται για να αντέξει ένα ζευγάρι σε κάθε εποχή, σε κάθε περίοδο.

Επτά τόποι

Διαβάζοντάς τα η γραμμή φαντασίας και πραγματικότητας έγινε μία και ανακινήθηκαν μέσα μου φράσεις καθημερινές, σχεδόν κοινότοπες, όπως «ο άνδρας μου έχει μετατραπεί σε τέρας», «όταν τη γνώρισα ήταν λουσμένη στο φως» ή «έπρεπε να περάσω πολλά για να τον συναντήσω», που δεν είναι βγαλμένες από τα παραμύθια ή τελικά είναι;

Πολύ συχνά τα ζευγάρια που βρίσκονται σε κρίση αντιμετωπίζουν έλλειψη νοήματος. Έχοντας χάσει την αρχική φλόγα, περνούν αναπόφευκτα στη σφαίρα της συνήθειας. Τότε είναι που χρειάζεται να ανασύρουμε άλλους κώδικες για να μιλήσουμε γι' αυτά που μας ενώνουν ή μας χωρίζουν.

Τα επτά παραμύθια κατάγονται από μακρινούς τόπους, από τόπους βγαλμένους από τα παραμύθια... Κίνα, Σιβηρία, Αϊτή, Καύκασος, Ινδίες συμπληρώνουν έναν καμβά αναζήτησης ενός πλούτου εμπειριών, μεταφερμένων μέσα από τον λόγο των παραμυθιών. Άλλωστε, ο δυτικός πολιτισμός ως ο μόνος

Έγραψαν για το βιβλίο...

πολιτισμός που παράγει σύνθετες αφηγήσεις, ετέθη σε αμφισβήτηση μετά τις επιτόπιες μελέτες του ανθρωπολόγου Claude Levi Strauss, ο οποίος είχε την ικανότητα να διαβλέψει ότι ο πρωτογονισμός εμπεριέχει έναν άλλο πολιτισμό βαθύτερο και πιο εξελιγμένο.

Έτσι και αυτά τα επτά παραμύθια, που ταξίδεψαν από στόμα σε στόμα ή περίμεναν κάπου καταχωνιασμένα σε συρτάρια να ανακαλυφθούν, μεταφέρουν μέσα από θρύλους το δύσκολο σύμπαν της ψυχικής και σωματικής ένωσης των δύο φύλων. Και μπορεί η ματιά να είναι περισσότερο θηλυκή, εντούτοις δεν υπάρχει άνθρωπος που να έχει ζήσει ερωτική σχέση που να μην ομολογεί ότι δεν υπάρχει πιο άγριο και πιο όμορφο πράγμα ταυτόχρονα από την ένωση. Άλλωστε τα στοιχεία της φύσης, το φως, οι στέπες και τα απρόσιτα δάση είναι μέσα μας. Βρίσκονται σε διαρκή διάλογο με την ανθρώπινη φύση μας. Ίσως εάν αρχίσουμε να την αποδεχόμαστε να ξαναρχίσουμε να εμπνεόμαστε από πανάρχαιους θρύλους, να συγκινούμαστε από τα παραμύθια και να επαναφέρουμε στη ζωή μας λίγη από τη μαγεία, που έτσι και αλλιώς υπάρχει, από τη στιγμή που υπάρχουμε...

Μαριαλένα Σπυροπούλου, **Η Καθημερινή**

Στα επτά ερωτικά παραμύθια της προφορικής παράδοσης που διάλεξε να αφηγηθεί γραπτά αυτή τη φορά η Λαμπρέλλη, παραμύθια από τον παγωμένο Βορρά, την Κίνα, την Αϊτή, τον ελληνόφωνο Καύκασο και τις όχθες του Γάγγη, ήρωας είναι το ζευγάρι. Σε μια εποχή που όλες οι συζητήσεις οδηγούν στα θέματα των προσωπικών σχέσεων, σοφές ιστορίες που ηχούσαν κάποτε γύρω από μια φωτιά σαν ένα «μαγικό ταμπούρλο» έρχονται να παρηγορήσουν και υπενθυμίσουν τη δύναμη της αγάπης. μέσα από ένα τόσο δα βιβλιαράκι, που διηγείται παραμύθια για σύγχρονους άντρες και σημερινές γυναίκες.

Σάντρα Βούλγαρη, **«Η Καθημερινή» (21/12/14)**